

sætte i Bevægelse to Gange med kort Mellemrum, og endelig har man ikke fra Regeringens eller Regeringspartiernes Side trods vor Forespørgsel villet afgive mindste Løfte om Medvirkning til en Forfatningsforandring, saa snart Sønderjyderne er blevet danske politiske Borgere.

Nu, da vi *skal* have en Grundlovsforandring, nødvendiggjort ved Genforeningen, forekommer det os derfor rigtigt at drage Konsekvensen af det sidste Femaars demokratiske Udvikling rundt omkring i Landene, ogsaa i Slesvig, og gøre Danmark til et i politisk Henseende fuldt gennemført Demokrati.

Hertil sigter vort principale Forslag under Nr. 8. Det udvider Valgretten til hele Ungdommen fra 21 Aars Alderen. Det skaber Enhed i Forfatningen og bidrager saaledes til at gøre Rigsdagen langt mere ansvarsbevidst end under den hittidige tvedelte Magtordning. Det fjerner en Række af den moderne fransk-engelske Parlamentarismes uheldige Sider: den alt for personlige og partipolitiske Kamp om Magten, det alt for ringe Hensyn til Kvalifikationer ved Regeringens Udnævnelse, den alt for store Langsomhed og Tunghed, ja ofte Goldhed i det parlamentariske Liv. Vort Forfatningssystem skaber Enhed, Klarhed, Kraft og Sikkerhed for, at naar et Fremskridt er modent til Gennemførelse, bliver det ogsaa gennemført, hverken for tidligt eller for sent. Den Kontrol med Parlamentet, der kan være ønskelig, lægger vi i selve Folkets Haand gennem Folkeafstemning og Folkeinitiativ, hvormed der skabes Sikkerhed for, at ingen Reform gennemføres i umoden Tilstand, og for, at ingen behøver at vente, til den er overmoden og Tiden inde til andre eller videregaaende Reformers. Den sagkyndige Overvejelse sikres gennem den i § 21 foreslaaede Institution efter vor Mening ganske anderledes, end der hidtil er opnaaet ved Tokammerssystemet, der snarere ved at dele og forflygtige Ansvarret har medvirket til overfladisk og sammenhængsløs Lovbehandling.

Gennemførelsen af Etkammersystemet vil skabe den Lighed i Vilkaarene for alle politiske Partier, som hidtil har manglet; idet de konservative Partier nu i Regelen vil kunne støtte deres Regering paa et Flertal i begge Ting — altsaa for deres Vedkommende et faktisk Etkammersystem —, medens Fremskridtspartierne i Regelen kun vil have Støtte i det ene af Tingene.

Martskrisen i Fjor viste, at selv efter det Fremskridt, der skete ved Grundloven af 1915, kan det af den ved Alderscensus og andre Indskrænkninger i den frie, lige og almindelige Valgret udgaaede Ting virke paa en Maade, der ikke stemmer med Folketingsparlamentarismens uforfalskede Princip. *Martskrisen i Aar* har vist, at Kongedømmet ogsaa under Grundloven af 1915 kan misbruges af uansvarlige Kræfter til en skadelig Indgriben i den rolige parlamentariske Udvikling. Ved det System for Republikken, som vi foreslaar, tror vi paa heldig Maade, efter svejtsisk Forbillede, at kunne undgaa de Ulemper, der hæfter ved Præsidentskabs-Institutionen i visse andre Lande.

Baade de ydre Begivenheder og de indre Erfaringer i det sidste Femaar har da befæstet os i den Overbevisning, at der nu ogsaa ved Fremsættelsen af et positivt Forslag paa Rigsdagen bør slaas til Lyd for en gennemgribende Demokratisering af vor Forfatning. I øvrigt var allerede en Gruppe paa den grundlovgivende Forsamling i 1848—49 stemt for Etkammersystemet. Det er Arven fra *Asmund Glerup* og hans Venner, vi her søger at løfte og føre ud i Livet.

Samtidig med at vi foreslaar den politiske Del af Grundloven reformeret til Bunds, anser vi det for rigtigt ogsaa at optage de kulturelle og sociale Paragraffer til Revision og stiller derom en Række Forslag (§§ 44, 51, 53, 54, 60 og 61), for hvilke vi forbeholder os nærmere Begrundelse under Forhandlingen i Tinget.

Hvad fremtidige Grundlovsændringer angaar, foreslaar vi (§ 63) den simple Ordning, at dertil behøves en Rigsdagsbeslutning og en efterfølgende Stadfæstelse